

Fíggjarlógin — eitt hogg inn fyri hjartað á teimum minni mentu

— og herundir eisini teimum smærri kommununum og ikki minst útoyggjunum segði Jógvan Adolf Johannessen, tingmaður javnaðarfloksins í Sandoynni m. a. tá hann hevði orðid á tingi undir viðgerðini av fíggjarlóginum í farnu viku.

Hann helt at tíðin er komin hagar, at lótingsmenn gera upp við seg sjálvar og ærliga koja fram og siga um teir halda, at vit skulu varðveita útjaðaraøkini ella vit skulu avtofta tey, tí við hetta lag býðir teimum ikki bótur segði sandoyggyggingmaðurin.

Hann segði:

Jógvan Adolf Johannessen, tingmaður: — Bygdamenn-
ing finni eg lítið av í fíggjarlóginum, men hinvegi er
okkurt, sum ber bráð av at líkjast bygdatýning

Tað er fíggjarlógin fyri 1989 sum er til viðgerðar og lat meg beinanvegin siga, at hon er sera forvitnislig!

Nú vóni eg ikki, at samgongan setur sær at arbeiða út frá tí lærusetningi, sum hevur til endamálið at tey, ið litið eiga skulu fáa ein minni, og tey, ið veik eru — skulu gerast ein veikari!

Tíverri hevur tað í hesum líta landi, sum vit øl eiga og sum vit eru goð við — verið ferdur ein politikkur, sum hevur gjørt, at bustaðarmynstrið í landinum er skeiðt!

Meðan summar kommunur kunnu duga sær av øktum inntøkum, sum landsagóðin hevur skapt og kunnu seta prosentíð niður, so er støðan beint øvugt í øðrum kommunum og oyggjum, uttan at folkið, ið har býr, fær nakrar nevndar henteikar afturfyri.

Eg havi við forvitni og áhuga roynt at leita eftir onkrum í fíggjarlóginum, sum so dant kann kallast bygdamenning — men eg má tíverri ásanna, at bygdamenning finni eg lítið av, men hinvegin finni eg okkurt, sum ber á bráð at líkjast bygdatýning.

Harra formaður!
Hóast eg eri samsintur í, at ferðin í samfelagnum er ov stór og vit tí eiga at spara — so kann eg kortini ikki siga, at hugflogið er serliga høgt, tá ið lagt verður eftir teimum, sum frammanundan eru verst fyri í landinum.

Og ikki haldi eg, at Føroyar fara á húsagang, um undantøk vóru gjørd á ávisum økjum — og her

hugsi eg serliga um tey, sum eru soleiðis fyri, at tey ongar valmeguleikar hava — nevnliga útoyggjar.

Tey kunnu í hvussu so er ikki taka kollini í bilin og so gjalda fyri eitt koll — nevnliga bilin sjálfan!

Tí haldi eg, at farna gjaldíð eigur ikki at hækka set hær!

Ánnáð høggið móti teimum smærri kommunum, er asfaltstøðingur, sum hevur verið ov lítið, men nú verður bækkaður við 35 kr. roknað á hvørjum ábúgva í kommununi!

Í heila tikið átti studningurin als ikki at verið útroknaður á handa hatti, tí hvat gagnar tað einari litlari kommunu — við t.d. 100 íbúgvum — sum hevur langt vegapet, um hon fær 11.500,- kr. árliga í studningi at asfaltera fyri.

Sparingin har hjá fíggjararmálaráðharranum er kortini ikki stór — hon er 3.500,- kr. árliga.

Skuldi nakað skil verið í tilikum studningi, so átti hann at verið latin við t.d. nokrum 10.000,- kr. fyri hvønn kilometurin — og ikki sum nú við 115 kr. fyri íbúgvum!

Triðja høggið er, at studningurin til vegir og lendingar eisini skal skerjast. — Hetta rakar tær smærri kommunurnar meint!

Fjórða høggið er minkingin á skúlaøkinum:

Sagt verður, at minkingin er 5—6 mill. kr., men í mun til uppskotið frá landsskúlafyrisingini er niðurskurðurin — um eg ikki mistaki meg — í veruleikanum 10 mill.

— Meðan summar kommunur kunnu duga sær av øktum inntøkum, sum landsagóðin hevur skapt og kunnu seta prosentíð niður, so er støðan beint øvugt í øðrum kommunum og oyggjum, uttan at folkið, ið har býr, fær nakrar nevndar henteikar afturfyri, segði Jógvan Adolf Johannessen undir fíggjarlogarviðgerðini!

